

Zoals het land van Zebulon en Naftali
in het verleden smadelijk bejegend is,
zo wordt weldra eer bewezen aan de kuststreek,
het Overjordaanse en het domein van andere volken.

2 (9:1) Het volk dat in duisternis ronddoelt
ziet een schitterend licht.
Zij die in het donker wonen
worden door een helder licht beschenen.

3 (9:2) U hebt het volk weer groot gemaakt,
diepe vreugde gaf u het,
blijdschap als de vreugde bij de oogst,
zij jubelen als bij het verdelen van de buit.

4 (9:3) Het juk dat op hen drukte,
de stok op hun schouder, de zweep van de drijver,
u hebt ze verbrijzeld, zoals Midjan destijds.

5 (9:4) Iedere laars die dreunend stampte
en elke mantel waar bloed aan kleeft,
ze worden verbrand, een prooi van het vuur.

6 (9:5) Een kind is ons geboren,
een zoon is ons gegeven;
de heerschappij rust op zijn schouders.
Deze namen zal hij dragen: Wonderbare raadsman,
Goddelijke held, Eeuwige vader, Vredevorst.

7 (9:6) Groot is zijn heerschappij,
aan de vrede zal geen einde komen.
Davids troon en rijk zijn erop gebouwd,
ze staan vast, in recht en gerechtigheid,
van nu tot in eeuwigheid.
Daarvoor zal hij zich beijveren,
de HEER van de hemelse machten.

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Wie droomt er nooit eens van: om in één klap een einde te maken aan alle waanzin
van oorlog en onrecht?

Wie zou de beulen van IS en Boko Haram, Al Shabbaab, Al Qaida niet willen uit-
schakelen?

Wie zou die drugsbaronnen in Latijns-Amerikaanse landen niet willen pakken?

Wie niet de mensenhandelaars, de verkrachters, de maffia, de fraudeurs...?

Alleen maar met het doel: vrede, gerechtigheid en een betere verdeling van de
welvaart.

Wat een droom!

Droomde Jesaja ook niet zo iets?

We horen over het juk en de stok en de zweep die worden verbrijzeld.

Over de vijand die verslagen wordt.

Over stampende en dreunende laarzen van soldaten en met bloed besmeurde mantels van officieren die verbrand gaan worden.

Als ware het Midjansdag, zegt Jesaja.

Dat is de gedenkdag waarop Gideon met 300 man 135.000 Midianieten verdreef.

Kortom, Jesaja lijkt een droom te hebben waarbij in één klap de symbolen van onderdrukking worden verwijderd.

Of is het toch anders?

Nou, het moet wel anders zijn, want wat verandert er als we het geweld alleen met het geweld gaan bestrijden?

Wat voor werkelijk nieuws komt er dan voor in de plaats?

Jesaja heeft daarom een iets andere droom voor ogen.

Jesaja was profeet in Jeruzalem in de 8e eeuw voor Christus.

Een duistere tijd waarin de grote vijand van die tijd, Assyrie, -een soort IS in het kwadraat- hele bevolkingsgroepen afslachtte en andere deporteerde, God weet waarheen.

Tiglat Pileser III was de Abu Bakr Al Bagdadi van die tijd.

De tien stammen, het Noord-Rijk van Israel waren al verdwenen.

En wat doet de koning van het Zuid-Rijk Juda, Achaz?

Die probeerde vriendjes te worden met Assyrie.

Hoe? Door ook een altaar van een Assyrische God in de tempel van Jeruzalem te plaatsen. Heiligschennis ten top voor vrome Joden

U snapt het al.

Juda werd zo niet alleen bedreigd van buitenaf, maar ook van binnenuit.

Want met die andere godheid kwam er ook een andere mentaliteit: normloosheid, uitbuiting, corruptie van de geestelijkheid, omkoopbaarheid van rechters.

Een samenleving van criminaliteit en machtshonger, van recht van de sterksten.

In die tijd trad Jesaja op en hij komt met zijn woorden de machthebbers van toen en van nu aardig dicht op de huid te zitten.

Herkenbaar?

Wordt ons werelddeel ook niet bedreigd van buiten en van binnen?

Van buiten dreigt terreur en van binnen dreigt vervagend normbesef. Erosie.

Maar zegt de profeet: Er is ook altijd hoop.

En het zal beginnen op de plek waar niemand het verwacht.

In het land van Zebulon en Naftali, het Overjordaanse.

Dat gebied dat juist onder de voet is gelopen door dat gruwelijk leger van Assyriërs.

Daar waar mensen in duisternis rondlopen wordt een schitterend licht gezien.

Daar waar mensen in donkerheid wonen, worden ze beschenen door een helder licht.

En Jesaja spreekt dan over een kind uit het huis van David, die als een vredevorst zal heersen, eindelijk en vol gerechtigheid.

Een kind is ons geboren, een zoon is ons gegeven.

Vindt u dat niet merkwaardig klinken uit de mond van Jesaja?

Eerst zegt hij: "iedere laars die dreunend stampte en elk mantel waar bloed aan kleeft, zal verbrand worden, een prooi van het vuur en dan:

Een kind is ons geboren... een zoon is ons gegeven"

Jesaja is de profeet die in het gebrul en gebrul van zijn tijd met kinderen op de proppen komt.

In hst 7:3 spreekt hij al van zijn zoontje, het jongetje met de naam Sear Jasjub.

Zijn naam betekent 'een rest keert terug', naar huis, naar God.

Een veelbelovende naam.

En in hst 7:14 heeft hij het over Immanuel die geboren gaat worden.

Dat betekent 'God met ons'. Als dat niet veelbelovend is ...

En in hst 8:3 over een ander jongetje, een zoontje van hem 'haastige roof, spoedige buit, Maher Sjelal Chasj Basj.

Een naam als een teken dat de koning van Assyrie alles zal buit maken.

En hier in hst 9 weer een kind

Een kind waardoor soldatenlaarzen aan het vuur ten prooi zullen vallen.

Alsof Jesaja wil zeggen: grote dingen gaan gebeuren dankzij de kleine kinderen.

Ik moest hierbij denken aan de 10 kinderen die de afgelopen jaren kindervredesprijs hebben gekregen.

Staat er niet in Psalm 8: met de stemmen van kinderen bouwt u een macht op tegen uw vijanden...

Neha Gupta uit Amerika kreeg die dit jaar voor haar inzet voor weeskinderen.

Malala uit Afghanistan kreeg die vorig jaar voor haar inzet voor onderwijs voor meisjes.

Kesz in 2012 voor inzet straatkinderen, Chaeli Mycroft in 2011 voor het opkomen voor rechten van gehandicapten.

Ontroerend is dat, dat kinderen uit achterbuurten zo'n rechtvaardigheids en barmhartigheidsgevoel hebben ontwikkeld.

God bouwt zijn wereld op met kinderen, denk ik dan

Bij Jesaja moet dat hetzelfde zijn geweest.

Ik ben met de kinderen die de Heer mij heeft gegeven een teken voor Israel, zegt hij in hst 8:19.

Op wie doelde de profeet toen hij sprak van al deze kinderen en in het bijzonder als hij spreekt van het kind dat ons geboren is?

Er zullen ongetwijfeld bijzondere kinderen onder geweest zijn.

Ik denk aan de zoon van koning Achaz, koning Hizkia.

Die was inderdaad veel vromer en rechtvaardiger dan zijn vader.

Maar we hoeven niet zo lang te zoeken.

De beelden die Jesaja voor al die kinderen gebruikt overstijgen zijn eigen tijd.

Als Jezus 8 eeuwen later gaat wonen in hetzelfde land waar Jesaja over sprak, Zebulon, Naphtali, het Overjordaanse en daar ook gaat optreden, citeert Mattheus dezelfde profetie.

Alsof hij wil zeggen: Het kind en alle kinderen waar Jesaja over sprak krijgt in Jezus gestalte.

Deze kwetsbare mens, geboren als vluchteling en gestorven als een misdadiger, juist deze mens is het Kind van de Vader.

God bouwt zijn wereld op met Hem.

Hij is de beloofde vredevorst.

Jesaja profeteerde dat er grote dingen gaan gebeuren dankzij een klein en kwetsbaar kind.

Wonderbare Raadsman is hij, Goddelijke held, Eeuwige Vader, Vredevorst in de lijn van David met oneindige heerschappij.

Maar hij zal zelf nog niet hebben geweten op wie het sloeg.

Je droomt er wel eens van de beulen uit de weg te ruimen en bijtjesdag te houden
We dromen ervan, behalve God Zelf.
Hij wil zich niet aan die droom overgeven.
Want anders zouden wij hier niet zitten en zouden we er al lang niet meer zijn.
Dank zij zijn goedheid en genade draait deze wereld verder, leven wij.
God wil graag die beul in mijzelf aanpakken, mijn ego, mijn eigen wijsheid, mijn jaloezie, mijn verzet.
Want als dat niet gebeurt blijft alles bij het oude.
Zo vieren wij als mensen die rondwandelen in de duisternis de verschijning van het Licht in deze tijd van Advent.
En vanmorgen vieren we dat ook in het teken van de doop.
De oude mens, mijn eigen ego, ikzelf moet eerst aangepakt worden voordat ik naar de beulen ga.
Daarom wordt er gedoopt in de naam van Hem die de wonderbare Raadsman, Goddelijke Held, Eeuwige Vader en vredevorst wordt genoemd.
Dat verlost ons van het donker.
Het kind dat vanmorgen werd gedoopt draagt de naam Job.
Dat betekent: waar is mijn vader?
Dan kan je zeggen: die zit daar: Robert.
Maar het gaat natuurlijk om de vader, de eeuwige Vader.
En dan komen we op de profetie: die is in het kind te vinden, in Jezus Christus.
En Job mag zijn hele bezig zijn om Jezus Christus, de vredevorst te laten wonen in zijn hart en ruimte te geven in zijn leven.
Er zijn soms vele wanhopige nieuwsberichten die de wereld in het donker hullen.
Maar vanmorgen is dit het nieuwsbericht:
Het volk dat in duisternis ronddooft ziet een schitterend licht...
Een Kind is ons geboren, een zoon is ons gegeven en de heerschappij rust op zijn schouders
Deze namen zal hij dragen: Wonderbare raadsman, Goddelijke, Eeuwige Vader, Vredevorst.
Aan zijn heerschappij komt geen einde

Amen